

USTAWA

z dnia 12 stycznia 2007 r.

o zmianie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów

Art. 1. W ustawie z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 2 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt,

b) przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela — importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,”;

2) w art. 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, bę-

dących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami.”,

b) w ust. 3:

— zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W przypadku braku przepisów, o których mowa w ust. 1, lub norm, o których mowa w ust. 2, albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem:”,

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów;”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ogłasza dwa razy w roku, według stanu

na dzień 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, numery i tytuły Polskich Norm, będących transpozycją norm europejskich, uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”;

3) w art. 10 w ust. 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Producent wprowadzający produkt na rynek polski, w zakresie prowadzonej działalności jest zobowiązany dostarczać konsumentom informacje w języku polskim.”;

4) w art. 11 w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) przyjmować od konsumentów informacje o zagrożeniach powodowanych przez produkty i przekazywać je niezwłocznie producentom, organowi nadzoru oraz Inspekcji Handlowej;

2) przechowywać i niezwłocznie udostępniać na żądanie organu nadzoru i Inspekcji Handlowej dokumentację niezbędną do ustalenia pochodzenia produktów.”;

5) w art. 16 uchyla się ust. 2;

6) w art. 18:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a—1d w brzmieniu:

„1a. W toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera nieodpłatnie trzy próbki produktu, z których jedną przeznaczają się do badań, druga stanowi próbkę kontrolną, a trzecia rozjemczą.

1b. Próbką rozjemczą może być poddana badaniom na wniosek organu nadzoru lub strony.

1c. Próbkę rozjemczą zwalnia wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek organu nadzoru.

1d. W przypadku gdy u kontrolowanego ujawniono tylko jeden egzemplarz produktu, a wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził w wyniku przeprowadzenia badań organoleptycznych, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie jest bezpieczny, egzemplarz ten stanowi próbkę rozjemczą.”,

b) uchyla się ust. 2—4,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli zostało stwierdzone, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie jest bezpieczny, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje organowi nadzoru za pośrednictwem Głównego Inspektora Inspekcji Handlowej protokół kon-

trolu wraz z aktami kontroli po upływie terminu do wniesienia uwag, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy kontrola dotyczyła kilku produktów, organowi nadzoru przekazuje się akta kontroli w zakresie dotyczącym produktu, w stosunku do którego stwierdzono, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że nie jest bezpieczny.”;

7) w art. 19 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może upoważnić inspektora Inspekcji Handlowej do wydania w jego imieniu, w toku kontroli, decyzji, o których mowa w ust. 1 lub 2.”;

8) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. Organ nadzoru, w toku prowadzonego postępowania lub w celu wstępnego zbadania zasadności jego wszczęcia, może:

1) poddawać badaniom próbki produktów lub powoływać biegłych w celu wydania opinii na temat bezpieczeństwa produktów;

2) żądać informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny;

3) występować z wnioskiem do Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli w celu ustalenia, czy produkt spełnia ogólne wymagania bezpieczeństwa lub czy przedsiębiorca wyeliminował zagrożenia stwarzane przez produkt.”;

9) w art. 21 uchyla się ust. 2 i 4;

10) w art. 22 uchyla się ust. 2;

11) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Dowodem z dokumentu w postępowaniu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy.

2. Jeżeli dokument został sporządzony w języku obcym, należy przedłożyć także poświadczone przez tłumacza przysięgłego tłumaczenie na język polski tego dokumentu albo jego części mającej stanowić dowód w sprawie.”;

12) w art. 24:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wycofanie produktu z rynku polega na odebraniu przez producenta wszystkich egzemplarzy produktu od dystrybutorów oraz za-

kazaniu prezentowania i oferowania przez dystrybutorów takiego produktu konsumentom.”,

b) w ust. 14 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń;”;

13) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1, 2, 4 albo ust. 14 pkt 2, opłaty związane z badaniami i opiniami biegłych ponosi strona postępowania.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

3. W przypadku stwierdzenia, że produkt spełnia wymagania bezpieczeństwa, opłaty związane z badaniami lub wydanymi opiniami ponoszone są z budżetu państwa.

4. Egzekucja należności pieniężnych, o których mowa w ust. 2, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów w drodze postanowienia, po otrzymaniu informacji o zakończeniu postępowania przez organ nadzoru. Na postanowienie służy zażalenie.

6. Organ nadzoru rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.”;

14) w art. 28:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki określone ustawą, biorąc pod uwagę zakres i rodzaj stwarzanych przez produkt lub rodzaj produktów zagrożeń. W rozporządzeniu można określić sposób, w jaki producenci i dystrybutorzy są zobowiązani wykazać, że środki te zostały zrealizowane, w szczególności przez poddanie produktów badaniom, przechowywanie lub udostępnianie dokumentacji potwierdzającej zrealizowanie wprowadzonego w drodze rozporządzenia środka, biorąc pod uwagę wymagania wskazane przez Komisję Europejską.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli Komisja Europejska stwierdzi, że produkt lub rodzaj produktów może być badany

wyłącznie przez niektóre jednostki badawcze, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, określa się rodzaje tych jednostek.”;

15) w art. 29 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Uzyskane od Komisji Europejskiej informacje o niespełnieniu przez produkty wymagań bezpieczeństwa organ nadzoru przekazuje zgodnie z właściwością Inspekcji Handlowej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, organom wyspecjalizowanym w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności, organom celnym oraz innym właściwym organom.

4. Organy, którym przekazano informacje, o których mowa w ust. 3, niezwłocznie zawiadamiają organ nadzoru o sposobie ich wykorzystania, w szczególności o działaniach podjętych w przypadku stwierdzenia, że produkt znajduje się na polskim rynku.”;

16) w art. 30:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Organ nadzoru dokonuje wpisów do rejestru produktów niebezpiecznych w przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 24 ust. 2 i 4.

4. Organ nadzoru usuwa wpis w rejestrze w przypadku gdy osoba zainteresowana udowodni, że:

1) wycofano produkt z rynku;

2) niezgodności z wymaganiami dotyczącymi bezpieczeństwa zostały wyeliminowane.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a—4c w brzmieniu:

„4a. W celu potwierdzenia, że z rynku wycofano produkty niespełniające wymagań bezpieczeństwa lub że niezgodności z wymaganiami bezpieczeństwa zostały wyeliminowane, organ nadzoru może wystąpić z wnioskiem do Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli.

4b. Wpis w rejestrze usuwa się nie wcześniej niż:

1) w terminie 6 miesięcy od przekazania przez osobę zainteresowaną dowodów wycofania produktu z rynku — w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1;

2) w terminie 12 miesięcy od przekazania przez osobę zainteresowaną dowodów potwierdzających wyeliminowanie niezgodności z wymaganiami bezpieczeństwa — w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2.

4c. W przypadku wystąpienia z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 4a, terminy, o których mowa w ust. 4b, liczy się od zakończenia kontroli.”;

17) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Kary pieniężne

Art. 33a. 1. Organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na producenta lub dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za:

- 1) niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2;
- 2) nieudzielenie informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd;
- 3) niewykonanie decyzji organu nadzoru wydanej na podstawie art. 24 ust. 1, 2 albo 4;
- 4) wprowadzenie na rynek produktu umieszczonego w rejestrze produktów niebezpiecznych.

2. Organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za:

- 1) niewykonanie obowiązków określonych w art. 10 ust. 2;
- 2) wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa.

3. Organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za:

- 1) dostarczanie produktów, o których wie, lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa;

2) nieprzekazanie producentom, organowi nadzoru oraz Inspekcji Handlowej informacji przekazywanych przez konsumentów o zagrożeniach powodowanych przez produkty;

3) nieprzedstawienie organowi nadzoru lub Inspekcji Handlowej dokumentacji niezbędnej do ustalenia pochodzenia produktu.

4. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1—3, ustala się, uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

5. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji organu nadzoru.

6. Egzekucja kary pieniężnej następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.”;

18) uchyla się rozdział 5.

Art. 2. 1. Do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) postępowań administracyjnych w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu,
- 2) kontroli prowadzonych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1

— stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z urzędu, usuwa istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wpisy do rejestru produktów niebezpiecznych, dokonane na podstawie art. 30 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*